

ЛЕНІНЕЦЬ

Орган Ново-Миргородського РК Комуністичної партії
України та районної Ради депутатів трудящих
Кіровоградської області

Комуністична партія ставить перед радянською школою вимогу—готувати юнаків і дівчат до активної участі в будівництві комунізму. Щоб справитися з цим почесним завданням, необхідно здійснити рішучий поворот школи до життя, до виробництва.

Важлива подія в житті комуністів району

Недавно закінчилися у підпівні організації первинних партійних організацій звітно-виборні збори, які проходили організовано, на високому політичному рівні. Помітно зросла активність комуністів. На партійних зборах у колгоспах, на підприємствах та установах члени партії гостро і справедливо критикували недоліки, які мали місце в роботі бюро та секретарів партійних організацій, висловили цінні думки, важливі пропозиції, спрямовані на поліпшення організаційно-партійної та масово-політичної роботи серед трудящих.

Комуністи району стали на ділі активними провідниками в житті рішень Комуністичної партії в справі дальшого крутого піднесення всіх галузей сільськогосподарського виробництва, а це є переконливим свідченням підвищення беззастатності партійних організацій, посилення їх керівної ролі в господарському і культурному будівництві.

Завтра розпочинає свою роботу XII районна партійна конференція. Ця важлива подія в житті комуністів Ново-Миргородського району відбудеться в знаменні дні підготовки до позачергового XXI з'їзду КПРС. Важливі документи листопадового Пленуму ЦК КПРС—тези доповіді товариша М. С. Хрущова «Контрольні цифри розвитку народного господарства СРСР на 1959—1965 роки» і тези ЦК КПРС та Ради Міністрів СРСР «Про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в країні» викликали в трудящих району палке і одностайне схвалення. Комуністи стають у перші ряди борців за перетворення в життя грандіозної програми наступної семирічки.

Делегати конференції покликані всебічно й глибоко проаналізувати діяльність райкому партії, внести конкретні пропозиції щодо

поліпшення організаційної та ідеологічної роботи у світлі нових величезних завдань комуністичного будівництва. Необхідно правильно оцінити успіхи, що їх досягла районна партійна організація за звітний період, узагальнити нагромаджений досвід і намітити конкретні шляхи поширення його на всіх ділянках роботи.

В умовах нинішнього року наші колгоспи досягли нових трудових успіхів, значно більше, ніж торік, вироблено продуктів рільництва і тваринництва. По 22—25 центнерів зернових з гектара зібрали сільгоспартілі імені Енгельса, імені Орджонікідзе, імені Жданова, імені Карла Маркса, по 300—350 центнерів цукрових буряків на гектарі виростили оситнівські та зацітанські трудівники. Найвищий урожай кукурудзи—по 26 центнерів на гектарі одержали хлібороби артіль імені Чапаєва, імені Дзержинського. Але ще низький урожай зернових культур виростили в колгоспах імені М. Горького, імені Шевченка. Делегати конференції і повинні звернути увагу на те, що первинні партійні організації названих колгоспів не подбали про високу культуру землеробства, мало турбувались про якнайкраще використання техніки.

Серйозним недоліком у роботі партійних організацій колгоспів є те, що район не виконав взятих соціалістичних зобов'язань по виробництву молока, м'яса, яєць та вовни.

Ріст активності сільських комуністів, підвищення їх відповідальності за справу партії, строге додержання ленінських норм партійного життя, принципів колективності керівництва, розгорнута критика і самокритика—всі ці важливі питання мають вирішити велике місце на партійній конференції.

Делегати конференції покликані всебічно й глибоко проаналізувати діяльність райкому партії, внести конкретні пропозиції щодо

ЗБОРИ ПАРТІЙНОГО АКТИВУ

Відбулися збори районного партійного активу. З доповіддю про тези доповіді М. С. Хрущова на XXI з'їзді КПРС «Контрольні цифри розвитку народного господарства СРСР на 1959—1965 роки» виступив секретар райкому КП України З. С. Присяжний.

В обговоренні доповіді взяли участь 10 чоловік. Серед них: М. Бодашко—голова колгоспу

«40-річчя ВЛКСМ», М. Вижул—голова колгоспу ім. Карла Маркса, А. Самойленко—секретар парторганізації колгоспу ім. Сталіна та інші.

Учасники зборів одностайно схвалили тези доповіді М. С. Хрущова, висловили конкретні пропозиції розвитку колгоспів, підприємств Ново-Миргородського району, дальшого піднесення економіки і культури на селі.

На честь XXI з'їзду КПРС

Завжди попереду

Миколу Григоровича Бушму поважають усі водії автомашин Ново-Миргородської автотроти. Комуніст М. Г. Бушма не тільки досвідчений шофер, а й чуйний товариш, який завжди готовий прийти на допомогу.

Працівники автотроти, готуючи достойну зустріч позачерговому XXI з'їзду КПРС, добилися добрих виробничих показників. Найкращих успіхів у змаганні домагається Микола Бушма, який виконує місячні завдання на 150 і більше процентів, заощадує паливе, в зразковому стані тримає автомашину ГАЗ-51.

Бути завжди попереду—це вже стало законом у житті комуніста М. Г. Бушми.

І. СМАГЛЮК,
диспетчер автотроти.

Досвідчений майстер

Високий урожай городніх культур виростили в цьому році колгоспи. Багато овочів поступило на перевалочний пункт заготконтори Ново-Миргородської райспоживспілки. Досвідчений бондар Михайло Іванович Пушенко немало доклав зусиль, щоб вчасно підготувати бочкотару для засолювання овочів.

Включившись у соціалістичне змагання на честь XXI з'їзду Комуністичної партії, Михайло Пушенко щодня виконує норму на 180—200 процентів. Він працює бондарем багато років, має великий досвід. Ім'я М. І. Пушенка занесене на районну Дошку пошани.

О. МАЛАШЕВИЧ.

Добрий трудовий приклад

Працівники промислової артілі «П'ятирічка» з великим піднесенням сприйняли рішення листопадового Пленуму ЦК КПРС. Зараз ми з великим інтересом вивчаємо тези доповіді товариша М. С. Хрущова на XXI з'їзді КПРС «Контрольні цифри розвитку народного господарства СРСР на 1959—1965 роки».

У наступному семиріччі народне господарство СРСР підніметься на небачений рівень. Великі завдання стоять і перед нами, будівельниками. Будемо ж працювати так, щоб дати якнайбільше якісної цегли і черепиці для будов!—одностайно заявляють працівники промартілі.

Першість у змаганні за гідну зустріч XXI з'їзду КПРС тримає цех випалювання цегли і черепиці, де майстром Олександр Гаврилович Серіков.

За досягнуті виробничі успіхи цех занесено на районну Дошку пошани.

Незважаючи на несприятливі погодні умови, всі працівники цеху випалювання трудяться з піднесенням, перевиконують завдання. Так, вивантажувач цегли Олександр Невінчаний виконує завдання на 160—180 процентів.

—Це мій трудовий подарунок з'їзду партії,—говорить виробничник.

Так само самовіддано працюють вивантажувач цегли Василь Смірнов, старший випалювач Віра Серікова та багато інших.

З місяця в місяць цех перевиконує плани випуску цегли і черепиці. Понад встановлене завдання уже випущено 72 тисячі штук черепиці.

П. ЛІТВИНОВ,
технічний керівник.

Освоїли випуск черепиці

Трудові подарунки позачерговому XXI з'їзду партії готують працівники шлакоблочного цеху Ново-Миргородського Міжколгоспбуду, де бригадиром Микола Павлушенко. В дні передз'їздовської вахти робітники цеху освоїли випуск цінного покрівельного матеріалу—піщаноцементної черепиці.

На виготовленні черепиці працює три верстати. Щодня колектив цеху видає по 750—800 штук піщаноцементної черепиці при нормі 700. Черепицю буде використано для завершення будівництва фермських приміщень у кол-

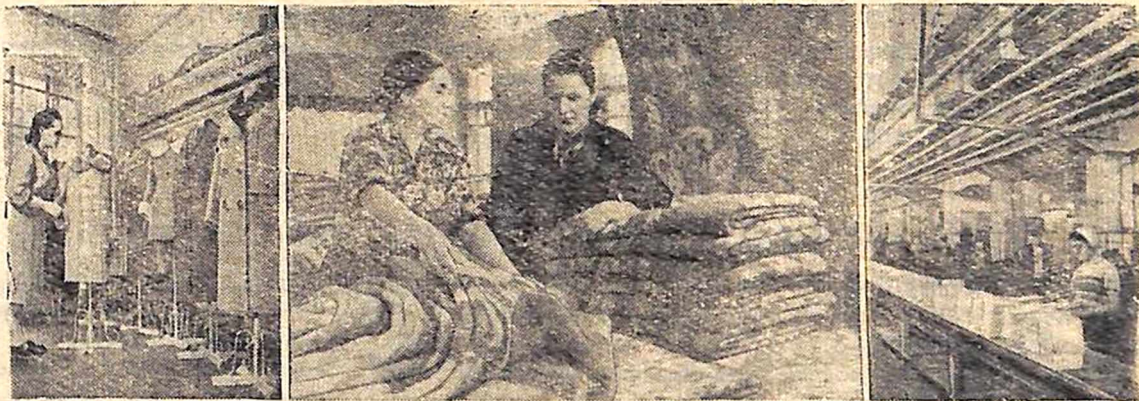
госпах району. Всього вже виготовлено 8 тисяч штук черепиці.

Добрий трудовий приклад подає робітниця Лідія Федорівна Подурець, яка завжди перевиконує норми, бореться за високу якість. Не відстають у змаганні Ольга Чабан, Марія Корхова та інші.

—XXI з'їзд Комуністичної партії зустрінемо виробничими перемогами,—одностайно заявляють робітники Міжколгоспбуду.

В. ТРЕТЯКОВ,
головний бухгалтер Міжколгоспбуду.

Для блага народного

1. Харків. Фабрика імені Тінякова—одно з найбільших механізованих швейних підприємств республіки. Модельєри фабрики розробили і впровадили у виробництво 55 нових моделей жіночих і чоловічих пальто та костюмів, а також різного дитячого одягу.

На фото зліва: в експериментальному цеху фабрики. Технолог М. Е. Шестакова готує для огляду нові моделі одягу.

2. Московська область. Серпуховська суконна фабрика почала випускати красиві пухнасті ковдри різноманітних рисунків і розвіток з шерсті з домішкою 25—30 процентів синтетичного волокна—нітрону. Зовнішнім виглядом та теплоізолюючими властивостями вони не поступаються перед ковдрами чистої шерсті.

На фото в центрі: начальник цеху готової продукції В. С. Захарова (справа) і бракувальниця Т. Д. Бодрова переглядають ковдри, виготовлені з шерсті з домішкою нітрону.

3. На Харківській книжковій фабриці імені Фрунзе друкуються перекладені на українську мову твори Льва Толстого в 12 томах, твори Ю. Яновського та ін. Фабрика устаткована найновішою технікою. За день вона випускає понад сто тисяч книг.

На фото: в одному з палітурних цехів книжкової фабрики.

Фото С. Гендельмана і Б. Трепетова (Фотохроніка РТАУ).

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ

Як я організував роботу гуртка

Минуло майже два місяці з того часу, як почався навчальний рік у мережі партійної освіти.

Політична освіта відіграє надзвичайно велику роль у підвищенні свідомості комуністів, усіх трудящих. А щоб озброювати людей знаннями законів суспільного розвитку, виховувати у них марксистсько-ленінський світогляд, необхідно творчо проводити заняття гуртків, вміло пов'язувати теорію з практикою.

Другий рік я веду гурток по вивченню історії КПРС при партійній організації залізничної станції Ново-Миргород. Заняття там відбуваються систематично, кожної п'ятниці.

І готуюсь до них так. Спочатку добираю літературу з теоретичних питань, першоджерела, відповідні уривки з художньої літератури, схеми, таблиці, а потім складаю план згідно навчальної програми. Конспект пишу за два дні до чергового заняття. Це дає мені можливість глибоко обдумати

всі питання, зробити доповнення.

У своїй практичній роботі враховую загальну підготовку кожного слухача. Стараюсь розповідати просто, доходливою мовою, вірно висвітлювати фактичний матеріал, пов'язую його з сучасністю. Наприклад, викладаючи матеріал на тему «Початок робітничого руху і розповсюдження марксизму в Росії», я зупинився на питаннях розвитку капіталізму в Росії, виникнення перших робітничих організацій, розповсюдження марксизму в Росії, початку революційної діяльності В. І. Леніна, зачитав окремі спогади рідних Володимира Ілліча і показав ряд таблиць з альбому по історії партії.

Після пояснення кожної теми запитую слухачів, чи все їм зрозуміло, відповідаю на виниклі питання по темі, а також на питання про сучасні події в країні та за рубежом.

На семінарських заняттях ставлю запитання до всіх при-

сутніх, а далі називаю прізвище. Майже кожному відповідей доповнюють інші слухачі, і тільки тоді я підсумовую. Для більшої активності аудиторії семінарські заняття проводжу в формі співбесід.

Постійно відвідують і беруть участь у роботі гуртка товариші В. Мірошников, П. Томенко, О. Слободянюк. Частина товаришів пропускає то одне, то інше заняття. При бажанні можна було б набагато скоротити пропуски. В цьому може і повинен допомогти секретар партійної організації З. Геращенко.

Ми йдемо назустріч ХХІ з'їздові КПРС і ХХ з'їзду Комуністичної партії України. Нам, пропагандистам, у ці знаменні дні треба всіляко сприяти підвищенню ідейно-теоретичного рівня комуністів і безпартійних товаришів, посиленню їх політичної і виробничої активності.

Я. ЛАХТЕР,
пропагандист.

Про політичне навчання комуністів не турбуються

При партійній організації Міжколгоспбуду створено гурток по вивченню поточної політики. Підвищувати свої політичні знання в ньому виявили бажання сім комуністів, три члени ВЛКСМ і вісім товаришів з безпартійного активу.

Добре вчаться комуністи Г. Данілов, О. Розгон, О. Доброштан, комсомолец О. Босько. Вони завжди на заняття з'являються підготовленими, уважно слухають розповідь пропагандиста, найважливіше заготовлюють у зошитах, цікавляться багатьма питаннями із життя нашої Батьківщини та становища за кордоном.

Однак у нас ще є дуже багато організаційних неполадків. Про них я й хочу розповісти.

Із 18 чоловік на заняттях бувають присутніми 6—8 товаришів. Комуніст Василь Зубков у новому навчальному році ні разу не з'явився на заняття гуртка, всього тричі приходив сам секретар партійної організації Ілля Сидорович Титаренко.

Категорично відмовився підвищувати свої знання головний інженер Григорій Полторак і виконроб Іван Макадзей.

— Ми досить грамотні, — говорять вони.

Часу в новому навчальному році минуло вже чимало, а у нас ще й досі немає постійного приміщення, де б можна було вчитися. Кожне заняття, як правило, проводимо в новій кімнаті контори підприємства, де є не більше одного стола, невисотає стільців.

Електричні лампи слухачам доводиться приносити з дому. По закінченні робочого дня рахівник ховає лампи у залізні сейфи. Щоб одержати кабінет для проведення заняття, треба довго домовлятися з його господарем. А буває і так, що це мені не вдається. Так, 14 листопада заняття було зірване тільки тому, що всі кабінети виявилися закритими.

У Міжколгоспбуді є кімната, яку називають червоним кутком. Але вона зовсім не обладнана. Комуністи не раз нагадували секретареві партійної організації І. Титаренкові і керівникові Міжколгоспбуду І. Титенкову про те, що цю кімнату можна було б підготувати для проведення в ній занять гуртка. Однак керівні то-

вариші ось уже не один десяток днів тільки обіцяють.

Оце так турбуються у Міжколгоспбуді про політичне навчання комуністів. І. Титенков поклався на І. Титаренка, а він виявився просто безвідповідальною людиною. Він не тільки не допомагає мені організовувати роботу гуртка, а й сам без поважних причин пропускає заняття або запізнюється.

Багато шкоди справі завдає також і те, що головний інженер Г. Полторак в дні занять посилає у службові відрядження то одного, то іншого слухача або одночасно кількох товаришів. Саме по цій причині 21 листопада не відбулося заняття. Г. Полторак, виїжджаючи до Кіровограда, взяв з собою двох комуністів — О. Доброштану і В. Зубкова, — які до початку заняття не повернулися.

Партійна організація повинна якомога швидше ліквідувати недоліки в роботі гуртка політичної освіти комуністів і безпартійних. Цього настійно вимагають інтереси комуністичного будівництва.

С. СВИСТУН,
пропагандист.

Час запровадити у нас досвід ставропольців

Правильно скеровані педагогічним колективом, учні нашої школи влітку 1958 року з ентузіазмом включилися в продуктивну працю. Вони трудилися на тваринницьких фермах, ланах і в Міжколгоспбуді.

Так, за літо учні виробили 4981 трудовдень. Один лише дев'ятий клас, в якому було запроваджено виробниче навчання, виробив у тваринництві 375 трудовднів, а на полі — до 300. Окремі учні, як, наприклад, Люба Табунець має на своєму рахунку 113 трудовднів, Тамара Григор'єва — 102, Тамара Шевцова — 85, Галя Ільїна — 75. То-

ля Чміль заробив у Міжколгоспбуді тисячу карбованців.

Велику допомогу школа подала місцевим колгоспам імені Сталіна та імені Держинського. Учні викопали картоплю на 36 гектарах і закатагували, перебрали з площі 16 гектарів. Зібрано початків кукурудзи в стадії молочно-воскової стиглості з площі 106 гектарів. Перебрано кукурудзи в качанах 5770 центнерів.

Щороку школи в більшій чи меншій мірі допомагають колгоспам у збиранні врожаю. Тепер же стоїть питання: не лише допомагати колгоспам, а

включатись учням у виробництво, тісно поєднувати навчання з продуктивною працею.

Вартим поширення є досвід ставропольців про створення при середніх школах учнівських виробничих бригад. Час у нашому районі цей досвід вивчити і запровадити у всіх середніх школах.

У нашій школі можна створити виробничу бригаду, яка складалася б з чотирьох ланок: садівничої, рілничої, механізаторів, тваринників.

І. РЯБОКОНЬ,
голова МК профспілки
Мартоноської СШ.

Київська область. З великим піднесенням зустріли трудівники колгоспного села тези доповіді товариша М. С. Хрущова на ХХІ з'їзді КПРС «Контрольні цифри розвитку народного господарства СРСР на 1959—1965 роки».

На фото: секретар партійної організації колгоспу імені Сталіна Димерського району Г. Ф. Науменко знайомить доярок з тезами доповіді товариша М. С. Хрущова.

Фото Н. Цидільковського (Фотохроніка РАСУ).

Обговорюємо питання про зміцнення зв'язку
школи з життям і про дальший розвиток системи
народної освіти в країні

Краще дбати
про виробниче навчання

Тези ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в країні», схвалені листопадним Пленумом ЦК КПРС, викликають жвавий відгук у кожній радянській людині. Давно вже назріла потреба наблизити школу до життя, до виробництва. Перебудова середньої і вищої школи створить усі необхідні умови для кращої підготовки підрастаючого покоління до життя.

Як було у нас раніше? Закінчать юнаки і дівчата середню школу, одержать атестати зрілості, а до практичної діяльності виявляються не підготовленими. На мою думку, школа покликана готувати молодь до праці, прищеплювати їй любов до тієї чи іншої спеціальності.

Я гадаю, що на новому етапі, коли буде створено восьмирічну школу, слід заохочувати у перший клас дітей віком

не менше 8 років. По закінченні школи вони будуть повністю готові до продовження виробничого навчання і до праці в колгоспах, на підприємствах.

Назріла потреба розширити і зміцнити виробниче навчання. При наших школах зараз створені невеличкі майстерні. А чи можна тут посправжньому готувати учнів до праці, вчити їх ремеслу? Звісно, ні. Отже, необхідно було б мати спеціальні цехи, наприклад, при ремонтно-технічній станції, де б учнівська виробнича бригада могла б дійсно займатись працею, виготовляти ті чи інші прості деталі. Саме в праці, в колективі найкраще можна виховувати нашу молодь.

Добре було б, коли б по закінченні середньої школи випускник одержував ту чи іншу спеціальність і зміг би зразу ж включитись у працю.

В. КЛЕЦЕЛЬ,
персональний пенсіонер.

Виховувати в праці

Зразу ж після закінчення Лікарівської семирічної школи я пішла працювати в колгосп «Шлях Леніна». Так само зробили і мої подруги, ставши доярками, свинарками. Минуло небагато часу і колишні учні показали, що вони теж вміють працювати. Раїса Олійник сумлінно доглядає свинопоголів'я. Добре попрацювали дівчата з ланки Ніни Лут. Ми виростили більше 300 центнерів цукрових буряків з гектара.

І все ж нам доводилось нелегко, бо в школі ми ще не

одержали ґрунтовних знань з агротехніки і зоотехніки. Як вирощувати високі врожаї, як добувати підвищення продуктивності тваринництва — про це нам доводилось взнавати після школи.

Зміцнити зв'язок школи з життям — це насамперед виховувати учнів у праці, прищеплювати їм любов до колгоспу. Я гадаю, що в сільській школі слід більше місця відвести вивченню питань сільськогосподарського виробництва.

Н. КРАВЧЕНКО,
колгоспниця.

МОЇ ПРОПОЗИЦІЇ

Початок навчального року в старших класах сільських шкіл, на мою думку, слід приурочувати не до 1 вересня, а до 1 жовтня. Вересень треба відвести для участі учнів у виконанні осінніх сільськогосподарських робіт у колгоспах. Адже в практиці часто так і буває, що в цей період учні допомагають колгоспам. Осінні сільськогосподарські роботи повинні бути обов'язковими і входити у виробничу практику учнів.

Крім цього, зверніть увагу на такий факт. У наших селах нелегко знайти коваля, бондаря, тесляра. А це ж чудові спеціальності! Чому б не створити в районі одну-дві школи, де б юнаки, які закінчили 8-річну школу, вчилися таким спеціальностям?

Громадськість села одностайно схвалює намічену партією і урядом перебудову школи.

П. ДОВГЕНКО,
голова виконкому
Канізької сільради.

Цифри говорять...

Високими трудовими показниками зустрічають XXI з'їзд КПРС колгоспники сільськогосподарської артілі імені Щорса. В кращі агротехнічні строки зібрано дорідний урожай зернових і технічних культур. Більше як по 20 центнерів з гектара одержано озимої пшениці, кожний гектар видав по 300 центнерів цукрових буряків. Від рілництва в колгоспну касу вже надійшло близько 1 мільйона 600 тисяч карбованців доходу.

Високого розвитку набуло колгоспне тваринництво. Значно підвищилась продуктивність корів, свиней, овець. Якщо в 1957 році доход від тваринництва становив 458 921 карбованець, то за неповний 1958 рік — близько 800 тисяч карбованців.

Зростання грошових і натуральних доходів дало змогу колгоспові споруджувати типові господарські та побутові приміщення. Тільки в цьому році збудовано два зернохосовища та інші капітальні приміщення. Артіль придбала 17 потуж-

них тракторів, багато інших машин та сільськогосподарського інвентарю.

Значно зросла і оплата трудодня колгоспників. Якщо в минулому році на кожний трудодень було видано по 2 карбованці 50 копійок грішми і по 1 кілограму 300 грамів хлібом, то в цьому році буде видано на кожний вироблений трудодень по 4 карбованці грішми і по 2 кілограми хлібом. В колгоспі запроваджено також щомісячне авансування хліборобів грішми.

Цифри красномовно говорять, як швидко зростає економіка колгоспу, як підвищується матеріальний добробут і культурний рівень колгоспників.

Обговорюючи контрольні цифри розвитку народного господарства країни на наступне семиріччя, трудівники артілі беруть на себе нові підвищені соціалістичні зобов'язання, борються за їх успішне виконання.

С. АДОНЬЄВ,
інспектор по колгоспному обліку райінспекції ЦСУ.

Продовжувати добру справу

З ініціативи двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова в кожному колгоспі нашого району були створені агрегати комплексної механізації вирощування кукурудзи.

Треба сказати, що в ряді колгоспів почату справу довели до кінця. В артілі імені Леніна, наприклад, за трактористами Іваном Даніловим та Олександром Лоскулом було закріплено площу в 150 гектарів. Механізатори удвох вчасно обробили ґрунт, посіяли, виростили і зібрали кукурудзу. Кожний гектар цієї культури видав у середньому по 400 центнерів зеленої маси.

А який урожай зеленої маси кукурудзи виростили в колгоспі імені Калініна! Механізатор Іван Веремієнко збирав з кожного гектара по 450 і більше центнерів.

Такого успіху механізатори домоглися тому, що дбайливо доглядали кожну рослину, в кращі строки проводили обро-

боток посівів та збирання врожаю.

Та є, на жаль, такі колгоспи, де весною галасували, беручи соціалістичні зобов'язання, а потім про них забули.

У колгоспі імені Карла Маркса, наприклад, механізатори Іван Ганул та Василь Тільний дали слово виростити високий урожай кукурудзи на площі 80 гектарів. Але правління колгоспу не створило їм умов для виконання взятих зобов'язань. Трактористів направили на інші роботи і на цьому справа закінчилася.

Комплексна механізація вирощування кукурудзи — дуже ефективний спосіб одержання високих урожаїв. У кожному колгоспі необхідно переглянути склад механізаторів, закріплених за агрегатами, вже тепер виділити їм площі, створити всі умови для підготовки до весняних робіт.

В. МІЛЮТІН,
головний агроном сільгоспінспекції.

Як ви боретесь за врожай 1959 року?

У першій комплексній

Хлібороби колгоспу «40-річчя ВЛКСМ» борються за те, щоб у 1959 році виростити високий урожай зернових і технічних культур.

У першій комплексній бригаді, яку очолює М. Титаренко, підводами вже вивезено близько 100 тонн перегною. Перевиконує норми на вивезенні добрив іздовий Федір Кулик.

У бригаді створено три ланки. За кожною з них закріплені площі під цукрові буряки, кукурудзу. Десятки тонн добрив вивезла на свою ділянку ланка, якою керує Ганна Ракамін.

П. БОНДАРЕНКО,
обліковець першої комплексної бригади.

Чому не заготовляють добрива

Агроном колгоспу імені Жданова С. Гончаренко добре знає, яке важливе значення для вирощування високих урожаїв мають добрива. Знає, але питанням вивезення ґною на поля не займається. Після завершення жнив цієї осені на поля не вивезено жодної тонни ґною.

Ланки колгоспу не займаються заготівлею попелу, птишиного посліду. За ними не закріплені площі. А про виготовлення снігозатримних щитів ще ніхто не згадує.

С. ОМЕЛЯНОВ.

Без потрібного напруження

Останні польові роботи завершують хлібороби колгоспу імені Чкалова. Високий урожай зернових і технічних культур виростили вони в цьому році.

Однак стоїть завдання, щоб наступного літа вибороти ще вищий урожай. Для цього вже тепер повинна вестись належна підготовка. І як не дивно, потрібного напруження в артілі не відчувається.

Польовий стан тракторної бригади, якою керує П. Афанасьєв. Механізатори спромоглися відремонтувати лише кілька сівалок. Культиватори стоять невідремонтвані. Сівалки для квадратно-гнездової сівби кукурудзи досі навіть не очищені від землі. А бурякозбиральні комбайни до того занехаяні, забруднені, що важко розглядати робочі вузли. Деталі ржавіють, псуються.

Та не болить за це голова у П. Афанасьєва. Інвентар не закріплений за механізаторами, ремонтом його як слід не займаються.

Чому в артілі погано готуються до весни? — запитав я агронома В. Конофіцького (він же і секретар парторганізації).

— Не знаю, — спокійно відповів агроном. — Нас розворушити треба. Критикуйте.

Поки керівники колгоспу розкачуються, час іде.

Біля фермських приміщень великі купи ґною. Його б тре-

ба на поле вивозити. Але це питання нікому і в голову не приходить.

А скільки в Софіївці можна назбирати попелу, птишиного посліду! Це ж цінні добрива. Тим більше, що колгоспниці зараз вільні від польових робіт. Проте вони не одержували завдання заготовляти добрива.

Занарядили колгоспові і мінеральні добрива. Та план заведення їх не виконано, хоч склад Сільгоспспостачу знаходиться за три кілометри від господарства.

Осінньо-зимовий період необхідно раціонально використати для навчання колгоспників основам агротехніки.

— Ми вже склали списки слухачів, — говорить В. Конофіцький. — Будуть учитись ланкові, бригадири, обліковці...

Списки складені, але жодного заняття, на жаль, досі не відбулося.

Нічого не пише про ці недоліки і колгоспна стінна газета «За високий урожай». А чому б зараз не підняти на сторінках стіннівки питання про хід підготовки до весни? Це у значній мірі допомогло б виправити недоліки.

Мобілізувати хліборобів на боротьбу за високий урожай наступного року — таке першочергове завдання керівників колгоспу. Не слід про це забувати.

І. ЖЕРЕБЕНКО.

На честь XXI з'їзду КПРС на Харківському тракторному заводі виготовлено дослідний зразок колісного трактора «Т-19», сконструйованого інженерами підприємства. Ця універсальна машина призначена для міжрядного механізованого обробітку просапних та городніх культур навісними і причіпними сільськогосподарськими знаряддями. Трактор «Т-19» знайде також широке застосування на транспортних роботах, на підвезенні кормів до тваринницьких ферм і переробці їх на стаціонарній установці.

На фото: тракторобудівники оглядають нову універсальну машину «Т-19».

Сіяти можна і взимку!

Вирішальний вплив на врожай сільськогосподарських культур мають строки сівби. В різних зонах країни вони неоднакові. Звичайно озимі висівають у серпні і вересні, ярі — в травні, а в деяких районах — у квітні. Здавалось, що ці строки, здавна встановлені наукою і практикою, непорушні.

Проте в останні роки Московська сільськогосподарська академія імені К. А. Тімірязєва запропонувала і нові строки сівби — листопад, грудень, січень, лютий і навіть березень. Це так звані зимові посіви. Досліди по їх впровадженню проводять кафедри овочівництва і рослинництва під керівництвом почесного академіка В. І. Едельштейна. Причому зимові посіви випробовуються не тільки на навчальних ділянках академії, а й на колгоспних,

радгоспних полях у різних місцях країни.

Що ж дають такі посіви? За даними академії, врожай при зимових посівах у півтора-два рази збільшуються, поліпшується якість зерна. Наприклад, за дослідом С. В. Крилова (кафедра овочівництва), в середньому за два роки врожай ярої пшениці при звичайній сівбі становив 24,8 центнера з гектара, а при зимовій (у березні) — 45,1 центнера.

Взимку можна висівати озиму пшеницю і жито, яру пшеницю, овес, ячмінь, льон, сояшник, горох, буряки, моркву, капусту, помідори, тобто мало не всі польові й овочеві культури. Можна сіяти і таку теплолюбну культуру, як кукурудза. При цьому її насіння треба вкривати воском, парафіном або іншими спеціальними речовинами. Тоді воно не

пеується, зберігає свою життєздатність і схожість до настання температури, потрібної для того, щоб воно зійшло. Але, посіяне взимку, воно дає більш холодостійкі сходи, ніж сходи від звичайних весняних посівів.

Яра пшениця, овес, ячмінь, посіяні взимку, сходять на два-три тижні раніше, ніж при звичайній сівбі, і мало чим відрізняються від звичайних посівів озимої пшениці, хоч врожай дають вищий. Справа в тому, що насіння, посіяне в зиму, повніше використовує сприятливі умови весни і розвивається значно швидше. Ці культури досягають вже наприкінці червня (в умовах менш вологого літа) або на початку липня (якщо літо вологіше), що дає змогу розвантажити збиральний період, а після збирання посіяних в зиму культур на тих самих полях вдруге посіяти просо, гречку, ячмінь, вику з вісом, суданську

траву, турнепс та інші скоростиглі культури.

При зимових посівах немовби відпадають межі сортового районування. Сіяти можна не районуваними і пізньостиглими сортами насіння (яра пшениця «мільтурум 553», тверді і сильні пшениці). Можна провадити мішану сівбу ярих з ярими або ярих з озимими. При цьому врожай часто бувають вищими, ніж з звичайних посівів.

Особливо важливі зимові посіви в посушливих районах. Вони дадуть змогу краще використовувати запаси весняної вологи. В Поволжі, на Уралі, в Сибіру і Казахстані зимові посіви допоможуть ширше впроваджувати озиму пшеницю, яка в ряді цих районів тепер майже не висівається.

Дуже важливо при зимових посівах загортати насіння в мерзлий ґрунт. Зимову сівбу зручно провадити спеціальною

сівалкою, створеною С. В. Криловим і Н. М. Вольфом — науковими працівниками Тімірязєвської академії. Сівалка ця має круглі фрезерні пили замість дисків. Обертаючись в бік, протилежний напрямові ходу коліс, фрезерні пили прорізують у мерзлом ґрунті вузькі борозенки на потрібну глибину (3—5—7 сантиметрів). У ці борозенки і укладається насіння з насінних проводів. Але таких сівалок випущено поки що лише кілька десятків — для випробування в різних зонах країни.

А чи не можна закласти виробничі досліди з зимовими посівами без фрезерних сівалок? Можна. Для цієї мети придатні і звичайні дискові сівалки, тільки треба обов'язково провести спеціальний передзимовий обробіток ґрунту. Як це робити? Восени, як тільки почне підмерзати ґрунт, поле слід

(Закінчення на 4 стор.)

Національне свято албанського народу

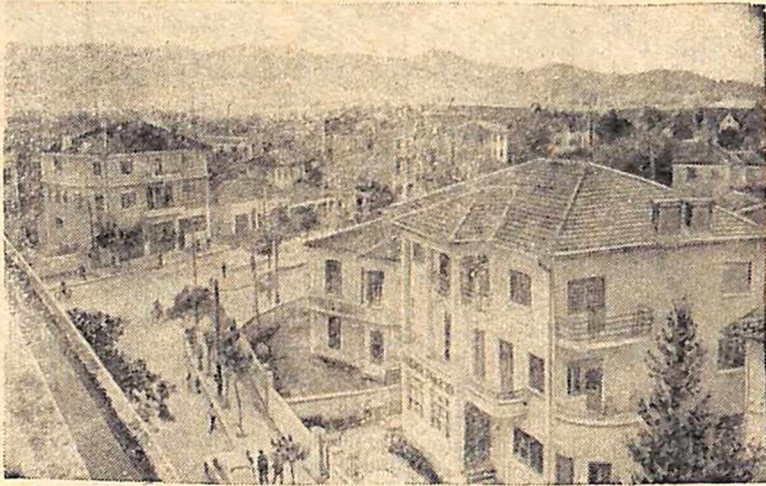
Двадцять дев'ятого листопада—День визволення Албанії. Чотирнадцять років тому в результаті героїчної боротьби албанського народу і перемоги Радянської Армії над гітлерівськими загарбниками Албанія вперше за свою історію завоювала справжню незалежність. Владу в свої руки взяли робітники і селяни, керовані Албанською комуністичною партією (тепер Партія праці).

Ставши на шлях будівництва соціалізму, албанський народ добився величезних успіхів у господарському і культурному розвитку.

В Албанії, яку іноземці раніш зневажливо називали країною пастухів, створено сучасну промисловість. В Тірані—столиці республіки—збудовано текстильний комбінат імені Сталіна з річною продуктивністю 20 мільйонів метрів тканин і металообробний завод. В районі Патосі і Люшні відкрито нові родовища нафти. Введено в дію нафтоперегінні заводи. Прокладено першу в країні залізничну магістраль, яка зв'язала Тірану з портом Дуррес і містом Ельбасан.

За післявоєнні роки збудовано підземну гідроелектростанцію імені В. І. Леніна в горах Селіта, ГЕС на ріці Маті, ряд великих електростанцій у містах, понад 70 гідро- і теплових електростанцій у селах. Виробництво електроенергії зросло за 14 років народної влади більш як у 17 раз.

У 1957 році випуск промислової продукції в країні порівняно з 1938 роком збільшився в 14 раз. Тепер кожні 23 дні в республіці виробляється стільки промислової продукції, скільки

Столиця Народної Республіки Албанії—місто Тірана.
Фото В. Шаровського (Фотохроніка РТАУ).

її було вироблено за весь 1938 рік. По виробництву на душу населення вугілля, нафти, мідної і хромової руди Албанія випередила такі країни, як Італія, Греція і Туреччина.

Великі перетворення відбулися і в сільському господарстві республіки. Після встановлення народної влади більш як 70 тисяч селянських дворів одержали 173 тисячі гектарів землі. Тоді ж було покладено початок перебудові сільського господарства на соціалістичних началах. Тепер близько 73 процентів усіх оброблюваних земель належить виробничим кооперативам. На кожну тисячу гектарів землі в Албанії припадає тракторів більше, ніж, скажемо, в Югославії. В країні прорито зрошувальні канали, які дали воду десяткам тисяч гектарів родючих земель.

Народно-демократичний лад забезпечив бурхливе піднесення національної культури албанського народу. На час визволення країни близько 85 процентів населення було неписьменним. Ця тяжка спадщина минулого успішно ліквідується. Тепер Албанія стала країною суцільної письмен-

ності. Запроваджено загальну обов'язкову початкову освіту, а в містах—семирічну.

В країні, де в минулому не було жодного вищого навчального закладу, тепер є два педагогічні училища, університет, ряд науково-дослідних інститутів.

Свободи і національної незалежності, видатних успіхів у розвитку економіки і культури, в підвищенні матеріального добробуту трудящих албанський народ досяг під керівництвом своєї Партії праці. В будівництві нового життя албанському народові подають безкорисливу братерську допомогу Радянський Союз та інші соціалістичні країни. Завдяки цій інтернаціональній допомозі, говорив перший секретар ЦК Албанської партії праці Енвер Ходжа, наш маленький мільйонний народ непереможний, його сили збільшилися в 900 раз.

Вступаючи в п'ятнадцяті роковини свого існування, Албанська Народна Республіка разом з усіма соціалістичними країнами впевнено іде по шляху будівництва соціалізму.

Листи НАШИХ ЧИТАЧІВ

Славні трудівниці

Багато років трудяться на колгоспних ланах Катерина Русавська та Ганна Панасюк. Ще в перші дні колективізації сіяли і збирали пшеницю, жито, ячмінь.

—Буде в жнива нав'язуємо по 10 і більше кіп снопів,—згадують літні жінки.

Невтомні трудівниці і літом і зимою працювали біля землі, вивозили перегній, попіл, обробляли ґрунт, сіяли буряки, проривали рослини, збирали урожай. Обом жінкам вже шостий десяток літ, але вони не відстають від молодих і зараз. Виростили в нинішньому році разом з усіма членами на-

шої ланки по 500 центнерів цукрових буряків на гектарі.

—Не відстанемо від тебе, Ганно, і в наступному році,—говорить мені Г. Панасюк,—і на наших гектарах буде не менше 600 центнерів буряків та 80 центнерів кукурудзи.

У ланці всі шанують і поважають уже не молодих, але завзятих трудівниць. Спасибі вам, любі, за вашу чесну працю. Позмагаємось ще за високий урожай цукрових буряків та кукурудзи в першому році славної семипічки.

Г. ГОРОДЕНКО,
ланкова колгоспу імені Кірова.

Для сільських будівельників

Журнал «Сільське будівництво» є цінним посібником для колгоспних будівельників. Він висвітлює важливі питання спорудження господарських і культурно-побутових приміщень в колгоспах, РТС і радгоспах, популяризує досвід застосування безлісних конструкцій, механізації будівельних робіт, виробництва і застосування дешевих місцевих будівельних матеріалів.

Особливу увагу журнал звертає на житлове будівництво в колгоспах, а також на благоустрій сіл. Він поширює кращі типові проекти найрізноманітніших споруд.

На сторінках журналу колгоспні будівельники завжди можуть знайти вичерпні відповіді на всі питання в справі підвищення кваліфікації, здешевлення будівництва тощо. А це сприятиме швидкому освоєнню передових методів будівництва.

Бажано, щоб бригадири колгоспних будівельних бригад, всі будівельники мали журнал «Сільський будівельник», який можна передплатити у всіх поштових відділеннях району.

А. СТЕЖКО,
завідуючий відділом по будівництву в колгоспах.

Де купити господарські товари?

Багато колгоспників, робітників і службовців споруджують нові житлові будинки. Лише в Ново-Миргороді є десятки забудовників. Але торговельні організації не задовольняють запитів трудящих.

У магазині господарських товарів уже давно немає в продажу різних фарб, дверних та віконних ручок, завісів, духо-

вок, дверей та заслінок для груб тощо. І це в той час, коли таких товарів є багато на обласних базах.

Чому ж правління Ново-Миргородської райспоживспілки і його голова О. Полупанов не турбуються про задоволення в район господарських товарів?

М. БЕЙ,
завідуючий друкарнею.

Сіяти можна і взимку!

(Закінчення. Початок див. на 3 стор.).

продискувати звичайними дисковими знаряддями з вантажем або обробити його вздовж і впоперек один чи два рази фрезою на глибину загортання насіння (5—8 сантиметрів).

На полі при цьому утворюється порівняно мілкий сипучий шар з невеликих мерзлих грудочок. Ці грудочки, вимерзаючи, втрачають вологу і підсохнуть, як втрачає вологу і сохне вивішена взимку вогка білизна. В результаті верхній розпушений шар ґрунту перетворюється в пухку напівсуху крошку, яка при стійких холодах, без відлиг, залишиться до весни. В цей пухкий шар ґрунту з листопада по березень і загортають насіння звичайною дисковою сівалкою на глибину 3—5—7 сантиметрів. Якщо настане відлига і підготовлений на полі шар ґрун-

ту стане вологим і втратить свою пухкість, то при підмерзанні це поле треба знову обробити дисковими або фрезерними знаряддями. Щоб забезпечити успіх справи, оброблені ділянки землі бажано мати на ґрунтах, різних щодо механічного складу, рельєфу, залісеності, структурності і родючості. Найбільш вдалимі такі посіви можуть бути на легших ґрунтах.

Сіяти можна або без снігу, або коли шар снігу на полі не перевищує 10—12 сантиметрів. Якщо ж сніговий покрив товстий, то під час сівби сніг доведеться пересувати з одного проходу сівалки на інший, заздалегідь підготувавши для цього спеціальні дерев'яні снігові плуги.

Найкращі строки зимової сівби для кожної області і району можуть бути різними. Тому тим районам, колгоспам і радгоспам, які побажають у себе

провести досліди, рекомендується випробувати різні строки зимової сівби: закласти досліді в листопаді, грудні, січні, лютому і березні.

Важливо, щоб насіння було висіяне в холодний, підмерзлий або мерзлий ґрунт, щоб воно було добре, на потрібну глибину загорнуте в нього і до весни не дало сходів. Норми висіву повинні бути на 10—15 процентів вищі, ніж при звичайній сівбі. Ділянки слід обирати не забур'янені і в таких місцях, де найменше утворюється ґрунтова корка.

В зимових посівах слід випробувати різні культури. Бажано поруч залишати ділянку землі однакового попередника і розміру, щоб навесні посіяти на ній для порівняння ці самі культури.

Ф. ПЕРЕКАЛЬСЬКИЙ,
кандидат сільськогосподарських наук.

ПРО БДЖІЛЬНИЦТВО ЗАБУЛИ

Важко повірити, що в колгоспі імені Держинського на пасіці є лише 8 бджоловодів. Але це так. Сталося це тому, що правління артілі ніякої уваги не звертає на розвиток бджільництва. Голова правління В. Флоря навіть забув, де знаходиться колгоспна пасіка. Агроном Д. Кучеренко також лише розводить руками, йому байдуже, що бджолам не створено потрібних умов для зимівлі.

Занехали таку важливу галузь держинці. Не болить голова про бджільництво і в пасічника Д. Ніколаєва.

—Це не моя робота,—говорить він,—адже я займаюсь будівництвом у колгоспі.

А хто ж буде відповідати за пасіку?

М. ГАВРИЛЕНКО.

Слідами наших виступів

«Доярки не задоволені обліковцем»

В газеті «Ленінець» 5 листопада під таким заголовком було надруковано лист, в якому говорилось про незадовільну роботу обліковця молока молочно-товарної ферми колгоспу імені Леніна В. Данілова. Як повідомив редакцію секретар колгоспної парторганізації

П. Данілов, такі факти дійсно мали місце. За поганим облік молока В. Данілова знято з посади. Зараз на фермі налагоджено облік.

Редактор
Х. СОКОЛОВСЬКИЙ.